

[Socialministeren]

Kommunerne har i dag ingen pligt til at aktivere personer, der er fyldt 25 år. Med forslaget sikres det, at kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 25 år, får tilbud efter senest 12 måneder.

Også på anden måde udvides indsatsen, idet kommunerne nu også får pligt til at aktivere kontanthjælpsmodtagere på 25 år og derover, som har problemer ud over ledigheden. Aktivering af denne gruppe skal medvirke til at forebygge udviklingen af yderligere sociale problemer og medvirker i sidste ende til at forebygge social udstødelse.

Et andet element i den styrkede indsats er, at kontanthjælpsmodtagere, der er fyldt 25 år, og som har modtaget kontanthjælp i 3 måneder, får ret til at få lagt en plan for, hvornår og hvordan de kommer videre.

På ydelsessiden foreslås en beregningsmæssig forenkling i forhold til den gældende ordning for ungdomsydelsespersoner.

Efter de gældende regler svarer ungdomsydelsen i beskæftigelsesprojekter i praksis til den kontanthjælp, som den unge ellers ville være berettiget til, dog således at ydelsen mindst er 4.333 kr. månedligt. Konkret beregnes ydelsen ud fra ungdomsydelsens grundbeløb og et udligningstillæg. Beregningen besværliggøres af, at brutto- og nettobeløb sammenstilles i beregningen af ydelsen.

Derfor foreslås det, at der udbetales kontanthjælp, dog mindst et beløb, der svarer til satsen for unge udeboende under 23 år, til ungdomsydelsespersoner i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb. Der skal med den foreslåede ordning kun foretages én beregning.

Ved tilbud om aktivering af et videre omfang end ungdomsydelsen er aflønningen i beskæftigelsesprojekter i dag oplæringsydelsen. Efter forslaget modtager den unge kontanthjælpen – dog minimum et beløb, der svarer til satsen for unge udeboende under 23 år – i de første 20 timer. I de timer, hvormed arbejdstiden i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb overstiger 20 timer, udbetales en projektydelse pr. time, jf. forslag til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Herved sikres det, at det nuværende ydelseniveau for aktiveringstilbud af mere end 20 timers varighed bliver videreført.

Kommunerne får store frihedsgrader med hensyn til aflønningen af kontanthjælpsmodtagere over 25 år. Efter gældende regler er af-

lønnen i beskæftigelsesprojekter projektlønnen. Beskæftigelsesprojekter etableres efter lov om kommunal beskæftigelsesindsats, der foreslås ophævet. I stedet etableres der mulighed for særligt tilrettelagte jobtræningsforløb.

Efter det foreliggende lovforslag udbetales der i særligt tilrettelagte jobtræningsforløb en aktiveringsydelse, der beregnes efter reglerne om kontanthjælp i lov om social bistand. Kommunerne får imidlertid mulighed for i stedet at udbetale projektydelsen pr. time.

Til personer, der deltager i aktiverende foranstaltninger, hvor ydelsen udmåles efter reglerne i bistandslovens § 37, har kommunerne efter forslaget mulighed for at udbetale en godtgørelse på op til 1.000 kr. månedligt. Godtgørelsen medgår til dækning af kontanthjælpsmodtagerens udgifter ved deltagelse i aktiveringen. Forslaget erstatter den gældende forsøgsbestemmelse i § 138 d i lov om social bistand.

Finansieringsreglerne forenkles. Ifølge de nuværende finansieringsregler refunderes kommunens udgifter til ungdomsydelse med 50 procent samt 50 procent af kommunens udgifter til drift inden for en grænse på 20 procent af de samlede udgifter til ungdomsydelse. Desuden bidrager staten i et begrænset omfang til finansieringen af den uddannelse, kommunerne tilbyder i forlængelse af beskæftigelsen i ungdomsydelsen. Øvrige aktiveringstilbud til kontanthjælpsmodtagere finansieres af en pulje, som hvert år afsættes til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, jf. § 20 i lov om kommunal beskæftigelsesindsats. Puljen fordeles til kommunerne på grundlag af den aktiveringsindsats, som kommunerne har ydet 2 år tidligere. Det medfører, at kommunerne ikke kender finansieringsbidraget for aktiviteterne, når de beslutes. Efter bistandsloven yder staten desuden et aktiveringstilskud til kommuner, således at kommunerne gennemsnitligt får den kontanthjælp, som staten sparer, når kommunerne aktiverer, jf. bistandslovens § 133, stk. 3.

De nuværende regler vedrørende finansiering indebærer, at kommunerne bliver tilskyndet til kassetænkning, idet kommunerne ved aktivering af ungdomsydelsespersoner kan vælge mellem to forskellige finansieringsformer for næsten identiske aktiveringstilbud. Med det foreliggende forslag forenkles finansi-